

Nr. 14.

1927. a.

Ainukene loterii,
mis pikendusega loositakse, on
Eesti Ajakirjanikkude Liidu
loterii.

Tähed saadaval

suuremates raudteejaamades, postkontori-
tes, raudteelaste ja posti-, telegraafi-, telefoni-
teenijate kutseorganisatsioonide juhatustelt.

Igasuguste väärtpaberite,

nagu :

Aktsiate

Obligatsioonide

Osatähtede jne.

trükkimiseks on ainuõigus

Riigitrükikojal.

SIDE

Riigi- ja Omavalitsusteenijate Keskliidu häälekandja.

Toimetuse kolleegium: **A. Lepp** (üldriigiteenijad – kolleeg. esimees), **J. Koff** (post), **J. Rukki** (raudtee – kolleeg. sekretär), **A. Michelson** (vasulav toimetaja).

Tellimise hinnad: Aastas postiga . . . Mk. 200.— Poolaastas " 100.— Üksiknumber 15 mk.	Ilmub 1–2 kord kuus Tellimisi võetakse vastu igas raudteejaamas, raudtee laodes, Riigi- ja Omavalitsusteenijate Keskliidu kuuluvate orga isatsioonide ja nende osakondade juhatuste juures, kõigis postkontorites ja lehe tellimiskohtil. Toimetuse ja talituse: Tallinna, Tehnika t. 16-c. Telefon: Balti keskjaam 221.	Kuulutuste hinnad kuus: Terve lehekülge Mk. 3000.— Pool lehekülge " 1500.— Veerand " " 750.— Kaheksandik " " 400.— Tekstis 50 prots. kallim.
--	--	---

Nr. 14

Oktoober 1927 a.

IV. aastakäik.

Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate II. konverents Tallinnas, 24.—25. septembril s. a.

Kutsed konverentsile Eesti poolt saadetud kolmele riigile – Lätile, Leedule ja Poolale. Peale konverentsi kutse kättesaamist teatas Leedu Eestile, et Poola ja Leedu pineva vahekorra tõttu leedulaste ilmumine konverentsile suuresti takistatud on. Kui aga selgus, et Poola aktiivselt Tallinna konverentsist käesoleval sügisel osa ei saa võtta, teatasid leedulased omakord, et nüüd nende delegaatide väljasõiduks Tallinna enam mingit takistust ei ole. Kahjuks kujunes aga olukord Leedus septembri kuu poliitiliste sündmuste — Tauroggeni putshi — tõttu sarnaseks, et Leedu delegaatidele viimasel minutil riigipiiridest väljasõit valitsuse poolt ära keelati. Selle tõttu olid konverentsil esitatud ainult Eesti ja Läti riigi- ja omavalitsusteenijad.

Läti poolt oli ilmunud 9 esitajat, nendest võtsid osa konverentsi töödest hääleõigusega 7, kuna 2 ainult sõnaõigust kasutasid. Eesti esines 23 delegaadiga. Preisiidiumi valiti: J. Piiskar, A. Lepp, J. Kallmann (Eesti) ja V. Bumpers, K. Liepins ja U. Karsums (Läti). Mandaatkomisjoni kujundasid J. Rukki (Eesti), P. Zeibolts, V. Hanschovs (Läti).

Juhataja lauas vaheldamisi Piiskar ja Bumpers.

Konverentsi avas õpetajate liidu ruumides, Rataskaevu 22, 24. septembril kell 12.15 Eesti riigi- ja omavalitsusteenijate Keskliidu esimees, riigikogu juhatuse liige J. Piiskar. Vabariigi valitsuse ja riigivanema nimel tervitas konverentsi töö-hoolekandeminister dr. Masings, tähendades, et Balti riigid on

noored, nende rajamisel oli suuri raskusi ja neil on tulnud mõne aastaga teostada seda, mis vanad kultuurriigid teinud aastasadade jooksul. Riigiteenijate teened on siinjuures suured, Balti riikide valitsused on seda tunnistanud. Minister soovib kõigi küsimuste lahendamisel silmas pidada maa kandejõudu, et ära hoida ülelignit opositiooni. Järgmisena tervitas konverentsi Läti vabariigi nimel Läti saadik hra Seskis, tuletades meelde riigiteenijate erilist seisukorda, kes on ühest küljest töötajad, teisest — riigivõimu teostajad, on vahemehed seltskonna ja valitsuse vahel. See olukord paneb neile suured kohustused peale. Tuleb leida õiged ideelised alused oma organisatsioonilises liikumises.

Tallinna linnavalitsuse nimel ütles tervitusi linnaapea Uesson, soovides, et konverentsi töö tulemused rahuldaksid riigiteenijaid endid ja riike. Riigikogu esimees K. Einbund tervitas konverentsi telegraafi teel, avaldades lootust, et riigiteenijate koostöö aitab lähendada ka riike. Loeti ette veel telegrammilised tervitused Poola ja Leedu riigiteenijailt.

Konverentsi päevakorras, mis muutmatult vastu võeti, olid järgmised punktid:

1) Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate organisatsioonide kutselise liikumise ülesanded ja taktika.

2) R. ja o. teenijate kutseorganisatsioonide ja nende keskkorralduste struktuur.

3) Balti riikide riigi- ja omav. teenijate liitude keskbüroo loomine.

4) Riigi- ja omav. teenijate õiguslik kord.

5) R. ja o. teenijate sotsiaal-kindlustus (pension, arstiabi jne.).

6) Balti riikide r. ja o. teenijate töötasu.

7) R. ja o. teenijate tööaeg ja töötingimused.

8) Jooksvad küsimused.

Päevakord võeti läbi kolme istungi jooksul. Esimesel päeval kuulati ära kahe istungi vältusel referaadid ja peeti läbirääkimisi peajasjalikult organisatsiooniliste küsimuste üle. „Riigi- ja omavalitsusteenijate kutseorganisatsioonide ülesannetest ja taktikast“ refereerisid J. Piiskar, P. Zeibolts ja K. Liepins, „organisatsioonide ja nende keskkorralduste struktuurist ja vastastikkusest suhtumisest“ — V. Laak, J. Sarins ja P. Zeibolts ning „Balti riikide riigi- ja omaval. teenijate liitude keskbüroo loomisest“ — A. Janson ja V. Bumbers. Veel arutati riigiteenijate haiguskindlustuse ja pensioni küsimust, mida refereerisid dr. Taumi, E. Nerep, V. Grohmann ja V. Hanschovs. Esimesel päeval kestis pleenumi töö hilja õoseni — kella $1\frac{1}{2}$ 12.

Konverentsi teisel päeval — 25. septembril — töötasid algul — hom. kella 8 kuni 11-ni — komisjonid. Pleenum asus tööle kell 11 h. ja töötas kuni kella 3 pl. Esimesena tuli arutusele „Riigi- ja omaval. teenijate õiguslik kord“ — referendit R. Villem, V. Bumbers ja J. Sarins, siis „Riigi- ja omaval. teenijate tööaeg ja töötingimused“, refereerisid J. Rukki, P. Zeibolts ja K. Liepins ja lõpuks „Balti riikide riigi- ja omaval. teenijate töötasu“, mida refereeris Eesti poolt A. Lepp.

Kõik konverentsil vastuvõetud otsused ja sooviavaldused on toodud käesolevas numbris. Järgmine konverents otsustati pidada Leedus 1928. a. Kui aga sealne olukord seda ei peaks võimaldama, siis Lätis. Leedu riigiteenijate liidule, kelle esitajad konverentsist ei saanud osa võtta, saadeti telegramm, milles avaldati lootust ja soovi, et sealsed ebanormaalsed olud pea paraneks.

Kuna leedulased puudusid, siis jäi Balti riikide riigi- ja omaval. teenijate keskbüroo moodustamine järgmise konverentsi otsustada, ajutiselt hoiavad omavahelist kontakti vastavate riikide riigi- ja omav. teenijate keskliidud. — Konverents töötas üldiselt kainelt ja asjalikult. Kõik vastuvõetud otsused tehti pea ühel häälel.

Läti delegaadid olid Eesti keskliidu poolt paigutatud „Peterburi“ võõrastemajja, linna

tsentrumis, kus nende sissesõidu päeval ka hommikueine ja lõuna valmis oli serveeritud. Esimese konverentsi päeva lõuna vaheajal külastasid välisdelegaadid, Tallinna linnapea kutsel, linna raekoda. Võõraid võttis seal vastu linnapea Uesson ja tema abi Virma. Seletusi andis linna arhiivi juhataja. Külalised olid meie ajaloolisest raekojast suuresti huvitatud.

Pühapäeval, 25. septembril, pärast konverentsi tööde lõppu, oli Eesti riigi- ja omav. teenijate keskliidu poolt korraldatud konverentsi liigetele ja kutsutud külalistele „Seltskondlikus Majas“ lõuna, millest osa võtsid peale teiste ka töö-hoolekandeminister dr. Masing, Läti saatkonna esindaja, Tallinna linnapea Uesson.

Koosviibimine kujunes õige südamlikuks. Peeti terve rida süütavaid kõnesid, mis enamjaolt alla kriipsutasid kahe sõbraliku naaberrahva lähenemise ja tiheda koostöö vajadust. Kahjuks oli aga külaliste aeg õige piiratud: kella 6-se Riia rongiga asusid Läti kolleegid Läti riigihümni saatel, mis Raudami segakoori poolt ette kanti, koduteele.

Läti delegaadid olid südamlikust vastuvõtust, mis Eesti riigiteenijate poolt neile üles näidati, sügavasti liigutatud ja paluvad keskliitu kõikide Eesti riigi- ja omavalitsusteenijate organisatsioonide tegelastele, kellega neil 24.—25. IX. s. a. Tallinnas viibimisel kokku tuli puutuda, avaldada oma suurimat tänu ja lugupidamist.

Tallinnas, 24–25.IX.1927 a. ärapeetud Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate II. rahvusvahelisel konverentsil vastuvõetud resolutsioonid ja sooviavaldused.

I. Resolutsioon J. Piiskar'i referaadikohta: „Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate kutselise liikumise ülesanded ja taktika.“

Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate II. rahvusvaheline konverents ühineb esimesel konverentsil vastuvõetud teesidega Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate kutselise liikumise ülesannete ja taktika kohta*) ja võtab vastu, lisaks endistele teesidele, sama küsimuse kohta järgmised teesid:

*) vaata lisa, lhk. 9.

1) Et saavutada võitluses oma liigete majandusliku ja õigusliku seisukorra parandamise eest edurikkamaid tagajärgi, peavad Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate kutseühingud püüdma igas riigis koonduda ühise kutseühingute-keskorganisatsiooni ümber ehk vähemalt moodustama üldise keskkohta selle võitluse pidamiseks. Samuti on vajalik võimalikult kõikide sel alal ettevõetavate sammude ühtlustamine, võimaluse korral ka Balti riikide vahelises ulatuses

2) Balti riikide riigiteenijate kutseühingute rahvusvaheline läbikäimine peab olema sedavõrd intensiivne ja tihe, et oleks või-

komisjonides kõigi nende seaduseelnõude arutamisest, mis käivad riigi- ja omavalitsusteenijate kohta.

4) Edasi tuleb võtta eesmärgiks saavutada ühiste põhimõtete läbiviimist Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijaid puutuvas seadusandluses. Eestkätt tuleks ühtlustada seadused, mis normeerivad Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate teenistus- ja pensioniõigusi, töö- ja puhketingimusi, arstiabi ja töötasu.

5) Riigi- ja omavalitsusteenijate kutseorganisatsioonid peavad pöörama kõige tõsisemat tähelepanu oma majandusliku seisu-

Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate II. konverents Tallinnas, 24.–25. IX. 1927. a.
Välisdelegaatide vastuvõtmine Balti jaamas.

malik ühtlustada tarvilikul määral ja aegsasti kõik Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate seisukorra parandamisele sihitud tähtsamad sammud ja pidada võitlust oma üldiste nõudmiste elluviimise eest ühise kava järgi.

3) Esimeses järjekorras on tarvis saavutada võimalus oma esindajate kaudu osa võtta riigi- ja omavalitsusasutustes kõikide nende küsimuste arutamisest ja lahendamisest, mis puutuvad riigi- ja omavalitsusteenijaskonda, samuti on vajalik, et kutseorganisatsioonide esindajad oleks õigustatud osa võtma valitsusasutustes ja parlamendi

korra parandamisele ja kindlustamisele ka liikmemaksude tõstmise näol, või otsides seks teistsuguseid sissetulekuallikaid.

6) Tuleb asuda, kus see veel teostamata, kutseorganisatsioonide keskkoonduste juurde kõikidele liigetele sunduslikkude vastastikku-abiandmiskassade moodustamisele.

II. Resolutsioon V. Laagi referaadi kohta: „Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate kutseorganisatsioonide ja keskkoonduste struktuur.“

Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate II. rahvusvaheline konverents, kinnitades

esimese, Riias 13—15. II. 1925 a. ärapeetud konverentsi põhimõtteid*), võtab vastu nendele lisaks järgmised teesid:

1) Iseseisvate kutseühingute ehk ühe üldliidu autonoomsete sektiioonide moodustamisel tuleb välja minna seisukohast, et neil organisatsioonidel oleks võimalik peale teenijaskonna üldhuvide kaitsta ja lahendada ka oma kutseala eriküsimusi.

2) Kutseühingute osakonnad ehk ühe üldliidu autonoomsed sektiioonid peavad alluma oma keskjuhatuste juhtnõrdele; keskjuhatused omakord on kohustatud töötama kontaktis riigi- ja omavalitsusteenijate ülemaalse keskliidu juhatusega.

3) Iseseisvate ühingute ehk ühe üldise kutseühingu autonoomsete sektiioonide juhatused peavad oma eriseloonga kutseküsimused lahendama ise, ilma ülemaalse keskliidu juhatuse abita. Kõik üldise tähtsusega küsimused aga tulevad, kaskliidult saadud juhtnõrde kohaselt, teatavaks teha oma peavalitsuse ülemale ja ministrile.

Üksikute ühingute ehk ühe üldliidu autonoomsete sektiioonide juhatused peavad ülemaalse keskliidu juhatust informeerima kõikidest nende poolt üksikute kutsealade eriküsimuste lahendamiseks kavandatavatest sammudest. Kui üksikute iseseisvate organisatsioonide juhatused ei suuda omal jõul mõningaid nende kompetentsi kuuluvaid kutselisi eriküsimusi lahendada, võivad nad pöörata ülemaalse keskliidu poole.

4) Igas riigis tuleb moodustada kõikidele teenijatele üldine ülemaaline keskliit, kuhu võivad koonduda ka kohalikkude omavalitsuste teenijad.

Keskliit koordineerib kõik riigi- ja omavalitsusteenijaskonna üldnõudmised ja esitab need oma riigi valitsusele ehk vastavatele omavalitsustele.

Üldküsimuste all tuleb mõista: teenijate õiguslikku korda, töötasu, kindlustamist haiguste, vanaduse ja tööpuuduse puhul ja muid sotsiaalkindlustuse küsimusi. Peale muu peab keskliidu juhatas aktiivselt tegutsema ka nende üksikutesse kutsealadesse puutuvate eriküsimuste otsustamisel, missugused võiksid tulevikus osutada ebasoodsateks pretsedentideks teiste kutsealade teenijaskonnale analoogiliste küsimuste lahendamisel.

5) Liikmemaksu kutseühingutes tuleb võtta prozentuaalselt ja mitte vähem kui 1/2% saadavast palgast. Kõik kutseorganisatsiooni väljaminekud peavad kaetud saama

liikmemaksudest, et ühing ei tarvitseks otsida kaudseid teid sissetulekute soetamiseks.

III. Resolutsioon A. Janson'i referaadi kohta: „Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate keskbüroo moodustamine.“

Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate II. konverents alalise rahvusvahelise büroo ellukutsumise kohta otsustab:

1) Võttes arvesse, et käesoleval konverentsil ei ole esitatud Leedu riigi- ja omavalitsusteenijad, mis Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate alalise büroo ellukutsumist takistab, panna ajutiselt selle büroo ülesanded Läti riigiteenijate kutseühingu juhatuse peale, kellele kohuseks teha III. rahvusvahelise konverentsi kokkukutsumine 1928 a. Kaunases; kui aga Kaunases ei osutu võimalikuks, siis konverents kokku kutsuda Riias.

2) Tähendatud ühingule kohuseks teha perioodilise informatsiooni kogumine kutselise liikumise üle Balti riikides. Informatsioon teadustatakse iga aasta I-ks novembriks, jaanuariks, märtsiks, maiks, juuliks ja septembriks. Ajutisele büroole informatsioonimaterjali muretsemine Eestist pannakse Eesti riigi- ja omavalitsusteenijate keskliidu peale. Mis puutub Leedusse ja Lätisse, siis tehakse allikate leidmine informatsioonimaterjali saamiseks kohustuseks Läti riigiteenijate kutseühingu juhatusele.

IV. R. Villem'i referaadi kohta: „Riigi- ja omavalitsusteenijate õiguslik kord“ võeti vastu järgmine otsus:

Riigi- ja omavalitsusteenijate õigusliku korra parandamise ja kindlustamise eesmärgil on vajalik läbi viia seadustes, mis normeerivad riigi- ja omavalitsusteenistust, järgmised põhimõtted, kuivõrd need veel ellu viimata:

1) Kõiki riigi- ja omavalitsusasutustes teenistuses olevaid isikuid, kui see teenistus on nende peategevuseks, tuleb lugeda vastav. riigi- ehk omavalitsusteenijateks.

Kõik riigi- ja omavalitsusteenijad tulevad asetada õigusliku korra suhtes ühesugusesse seisukorda. Igasugune liigitus, mille eesmärgiks anda ühedele neist võrreldes teistega eesõigusi, tuleb riigi- ja omavalitsusteenijate teenistusseadustest kõrvaldada.

2) a) Isikuid riigi- ja omavalitsusteenistusse määrata ainult nende hulgast, kes seks kindlaksmääratud kavale vastavalt nõuetava katse sooritanud.

b. Osavõtt nendest katsetest olgu vaba kõigile, kes vastavad seadustega seks ülesseatud tingimustele (vanadus, üld- ja kutseharidus jne.).

d) Katsete korraldamiseks luua komisjonid, kuhu kuuluksid ka teenijate kutseühingute esindajad vastavatelt aladelt.

3) Riigi- ja omavalitsusteenijate distsiplinaarvastutus tuleb korraldada järgnevate põhimõtete alusel:

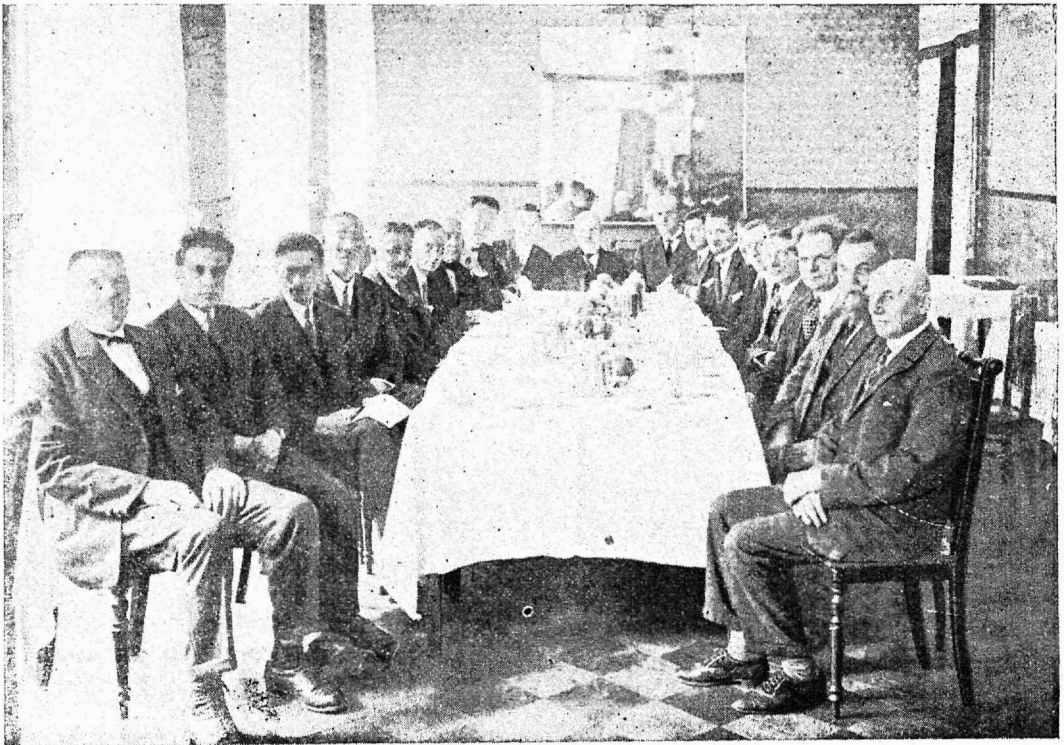
a) Distsiplinaarsüütegude läbivaatamiseks tuleb moodustada distsiplinaarkambrid, mille koosseisu kuuluksid kohtu- ja administratiivvõimu esindajad ühes selle asutuse perso-

korraldada juurdlus, millega tutvunemine peab olema lubatud süüdistatavale. Muuseas tuleb süüdistatavale teatavaks teha asjaolud, milliste põhjal ta vastutusele võetud ja teda ähvardava karistuse suurus.

g) Distsiplinaarkambritel ja -kohtutel peab olema õigus täiendavaks juurdluseks, tunnistajate ülekuulamiseks, ekspertiiside korraldamiseks jne.

h) Süüdistatavale olgu lubatud kaitsja valimises täieline vabadus.

i) Distsiplinaarkaristustest tuleb välja jätta arest.

Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate II. konverents Tallinnas, 24.–25. IX. 1927. a.
Hommikueine „Petrogradi“ võõrastemajas.

nali esindajaga, kus teenib süüdistatav.

b) Distsiplinaarsüütegude arutamise teiseks instantsiks oleks distsiplinaarkohus. Viimane koosneks kohtu- ja administratiivvõimu ja riigi- ja omavalitsusteenijate kutseühingu esindajaist.

Kohtuvõimu esindaja peab omama kohtuniku kvalifikatsiooni.

d) Distsiplinaarkohtu otsuse peale võib ainult kassatsioonkorras edasi kaevata riigi kõrgemasse kohtuasutusse.

e) Iga distsiplinaarsüüteo kohta tuleb

V. Resolutsioon A. Lepp'a referaadi kohta: „Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate töötasu.“

Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate II konverents võttis vastu ühel häälel järgmise nõudmise, mis tuleb seada aluseks riigi- ja omavalitsusteenijate töötasu elu reaalnõuetega kooskõlastamise ja ühtlustamise raske probleemi lahendamisel:

Tuleb moodustada pariteetlisel alusel eri-tariifikomisjon, kuhu kuuluksid, töö-hoo-

lekandeministri juhatusel, valitsuse ja riigiteenijate esindajad.

Selle eri-tariifikomisjoni kompetentsi kuuluks:

a. Riigi- ja omavalitsusteenijate faktiliste büdžettide hulgaline juurdlemine.

b. Elumaksumuse ja reaali-töötasu indeksi ja elatismiinimumi kindlaksmääramine.

d. Riigi- ja omavalitsusteenijate minimaalsete palganormide ühtlustamine elatismiinimumiga, arvestades riigi majandusliku kandejõuga.

VI. Resolutsioon riigi- ja omavalitsusteenijate sotsiaalkindlustuse küsimuse kohta (pension, arstiabi jne.).

1) Tunnistada tarvilikuks riigi- ja omavalitsusteenijate ja -tööliste kinnitamist haiguste puhul.

2) Pensioniseadus peab olema ühine riigi- ja omavalitsusteenijatele ja -töölistele.

3) Vanadus, millisesse jõudmine annab pensioni õiguse aastate väljateenimisel, tuleb kindlaks määrata 55. aasta peale.

4) Praegu maksivad pensioni protsentnorme tuleb kõrgendada nii, et seaduses ettenähtud aastate maksimaalse arvu välja-teenimisel pension võrduks 100% töötasust.

VII. Resolutsioon riigi- ja omavalitsusteenijate töötasu ja töötingimuste küsimuse kohta.

Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate II. rahvusvaheline konverents kinnitab järgmised esimesel konverentsil Riias, 13—15. II. 25 a., töötaja küsimuse kohta vastuvõetud põhimõtted:

1) Vaimlise töö tegijaile 6-tunnilise tööpäeva, ehk 34-tunnilise tööädala, ja kehalise töö tegijaile 8-tunnilise tööpäeva, ehk 46-tunnilise tööädala, kindlaksmääramine seadusandlisel teel.

2) Vaimlise ja kehalise töö tegijate täpne eritlemine, milleks moodustada pariteetlisel alusel erilised komisjonid valitsuse ja teenijate-ühingu esindajatest ja ekspertidest.

3) Kogu aega, mis teenija viibib asutuse käsutuses, tuleb lugeda aktiivseks tööajaks.

4) Ületunnitöö olgu lubatav ainult eristel juhustel, kusjuures aasta jooksul tehtud ületundide arv ei tohi ületada 150 tundi iga üksiku vaimlise töö tegija ja 200 tundi iga üksiku kehalise töö tegija kohta. Ületunnitööd käivad kõrgendatud tasunormide alla ja ei või kompenseeritud saada hariliku töötaja arvel.

5) Võimaldada igale teenijale nädala jooksul 42-tunnilist vahetpidamata puhkust.

6) Öötööd olgu keelatud naisterahvastele, välja arvatud õõvalvekorrad telefoni- ja telegraafiteenistuses, samuti valvekorrad asutustes, kus naistööd võimata asetada meestööga, näiteks haigemajade naisosakondades.

7) Võimaldada naisteenijaile raseduse korral enne sünnitamist 4-nädalalist puhkust palga edasisaamise õigusega ja samadel tingimistel 8-nädalalist puhkust peale sünnitamist.

8) Võimaldada rinnaga last toitvaile naisteenijaile iga kolme tunni tagant poole-tunnilist vaheaega lapse toitmiseks.

VIII. Resolutsioon jooksvate küsimuste kohta:

Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate II. konverents avaldab kahetsust, et Leedu ametvennad olude sunnil takistatud said konverentsist osa võtta ja loodab, et see ebanormaalne olukord järgmiseks konverentsiks muutub.

IX. Konverentsil vastuvõetud sooviavaldused.

a) Koosseisude koondamise küsimuse kohta:

1) Koosseisude koondamisele peab töö koondamine ehk töö lihtsustamine eel käima.

2) Teenijate hulgaline vallandamine pole lubatav. Koosseisude koondamine peab sündima teenijate loomuliku kahanemise teel.

3) Koosseisude koondamisel kuuluksid esimeses järjekorras vallandamisele:

a) majanduslikult kindlustatud,

b) pensionini väljateeninud,

d) abielus naised, kelle meestel 3-liikmelise perekonna elatismiinimumile võrdub sissetulek,

e) üksikud — jõukate vanemate lapsed.

4) Koosseisude koondamise puhul vallandatud kindlustada pooleaasta palgaga, aluseks võttes viimase kuu tasu ja lühendada neile pensionini väljateenimisaega.

5) Koosseisude koondamisel vallandatud ja pensioni mitte-saajad teenijad viiakse vallandatud ametnikkude reservi. Kõikidele asutustele kohuseks teha teenijate palkamisel palgata neid vallandatud ametnikkude reservist.

b) Rahvusvahelise koostöö kohta:

II. rahvusvaheline konverents avaldab soovi, et Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate kutseorganisatsioonid töötaks koos kutseühingutega, kes liidus Rahvusvahelise (Amsterdami) Professionaalühingute Föderatsiooniga.

L i s a.

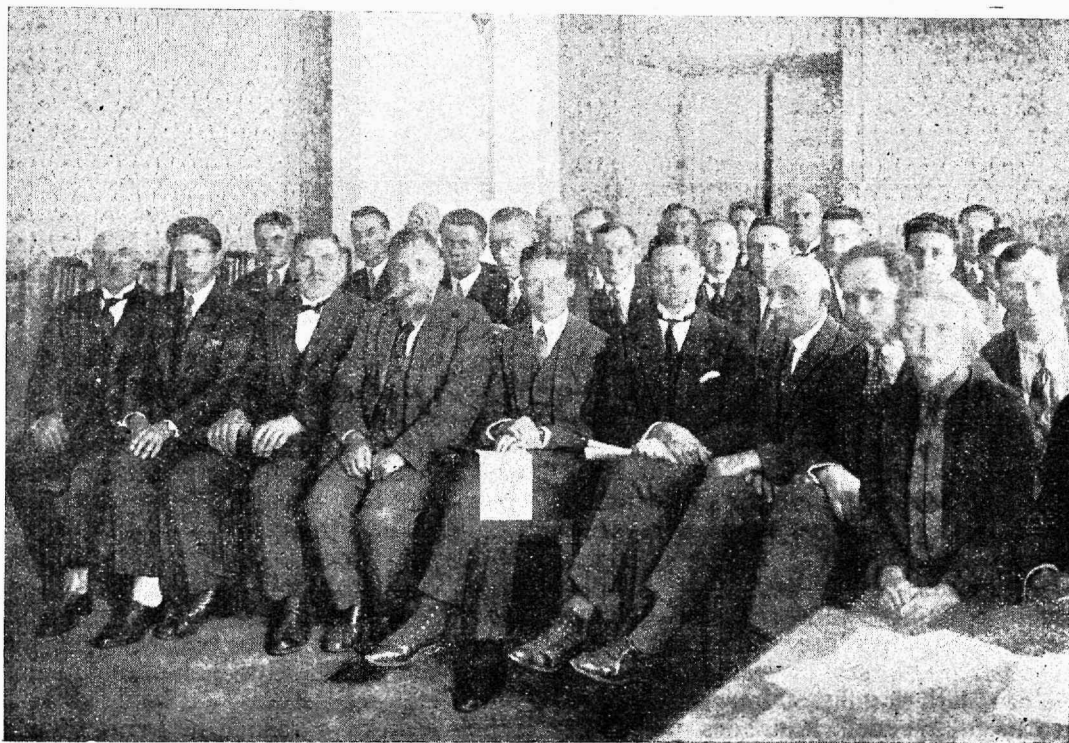
Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate kutselise liikumise ülesannete kohta Riias, 13.—15. II. 1925. a. ärapeetud Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate I. rahvusvahelisel konverentsil vastuvõetud resolutsioon.

Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate konverents võttis vastu ühel häälel järgmised põhimõtted, millistele tuleb rajada kutselise liikumise poolitika üksikutes, konverentsil esildatud, riikides.

ja majandusliku seisukorra parandamine, nagu laenu-hoiu-, matuse- ja haigekassad, töötatööliste kassad, sanatooriumid, suvilad, õppeasutused, kooperatiivid jne.

d) kaasa aidata liikmete kutseoskuse tõstmisele erikursuste korraldamisega jne.

3) Riigi- ja omavalitsusteenijate kutseühinguid tuleb moodustada kas kutsealade järgi või jälle territoriaalüksuste põhimõttel, arvestades sellega, kumb moodus ühingute edule kasulikum, kusjuures iga riigi üksikud

Balti riikide riigi- ja omavalitsusteenijate II. konverents Tallinnas, 24.—25. IX. 1927. a.
Konverentsisaadikud koosoleku algul.

1) Kõik riigi- ja omavalitsusteenijad, vaatamata ametnimetuse, -astme ja teenistuslise seisule peale, peavad koonduma kutseühingutesse, teiste sõnadega — kogu teenijate mass peab olema kutseliselt organiseeritud.

2) Pkt. 1. tähendatud eesmärgi saavutamiseks tuleb arendada laiemat kihutustööd:

a) kutselise liikumise aate levitamise ja populäriseerimise kasuks — ettekannete, kirjanduse ja instrktorite kaudu,

b) toetada niisuguste ettevõtete ellukutsumist, milliste sihiks kutseühingute liikmete kultuurilise tasapinna

kutseorganisatsioonid peavad liituma ühte üldühingusse.

4) Kõik teenijate ühingud peavad puhtkutselisel alusel asuma ja hoiduma sisse võtmast oma tegevuskavasse parteilisi ülesandeid.

5) Kutseühingute moraalse tasapinna tõstmise ja kutse-eeetika ja distsipliini arendamise huvides moodustatakse omavahelised au- ja vahekohtud, milliste ülesanneteks:

a) kutse-eeetika ja distsipliini nõudmistele vastu eksinud kutseühinguliigete väärtsammude läbivaatamine,

b) konfliktide lahendamine üksikute liigete kui ka üksikute organisatsioonide vahel.

6) Kutseühingud peavad püüdma sellele, et üksiku teenija kui ka kogu teenijaskonna huvidesse puutuvate küsimuste arutamises ka kutseühingute esindus osa võtaks.

7) Et põhiseadustega kodanikkudele koalitsiooniõigus lubatud, on vaja saavutada

tunnustamist asjaolule, et ühingusse koon- dumise suhtes riigi- ja omavalitsusasutustes teenivaile mingisuguseid kitsendusi või erandeid ei tehtaks ja et kutseühingusse kuulu- vus ei annaks põhjust repressioonidele.

8) Samuti peavad riigi- ja omavalitsus- teenijad püüdma sellele, et streik leiaks tunnustamist kui teenijaskonna seisukorra parandamisele sihitud võitluse seaduslik abi- nõu ja kui niisugune ei oleks karistatav.

Grimpelsotsid raudteelaste organisatsioonidesse talva tagumas.

„Ühenduses koondub jõud“ — see on tuntud lõõklause, mida sageli tarvitavad töölisliikumise juhid oma kõnekoosolekutel ja eriti neil kordel, kus jutt töötava klassi organiseerimisest. Ja see on tõde, millele ei suuda keegi vastu vaielda. Ühendus on saavutus, mis teeb nõrgad tugevaks ning väetid võimsaks. Meil, kahjuks, saavad sest lausest mõned töölisliikumise juhid vastupidiselt aru, — mõistavad nagu oleks killustamises jõud, ja on enestele ülesandeks võtnud organiseeritud teenijas- konna organisatsioonide killustamise. Sel- lest järgmine näide.

Aastat neli tagasi moodustasid raudtee- lasted omale võimsa professionaalorganisat- siooni, — keskühingu —, millesse oli koon- dunud kümmekond kutseühingut, liikmete üldarvuga umbes 3000. Pärnu–Tallinna kitsarööplise ühenduse tõttu laiarööplisi- sega oli märgata selle organisatsiooni liik- mete arvu järk-järgulist suurenemist. Käes- oleva aasta kevadel, kasutades palgaküsi- muse ebaõnnestunud lahendamist, mis teenijaskonna suurema enamuse (eriti väikepalgaliste) meeleolu ärevile ajas, tek- kisid prohvetid, kes igale poole teatama tõttasid, et selles palga-fiaskos olevat süüdi organisatsioonid ja eriti raudteelaste kesk- ühing. Viimane polla teenijate heaks, palgakõrgenduse suhtes, mitte midagi ette võtnud. Selle pahe kõrvaldamiseks vaja luua uus ühing, seesugune, mis kõik ära teeb: streike korraldab, teenijates poliitilist teadmist arendab; millel punane lipp ja millise peastaab asuks tööliste maja keldris. Ja loodigi sarnane ühing. Eestvedajateks asusid niinimetatud „grimpelsotsid“ ehk nende sabarakud, ja võitlus algas. Võitlus mitte teenijaskonna paremate saavutuste suunas, vaid selleks, et lõhkuda seda, mis

nelja aasta jooksul organiseerimisväljal üles ehitada suudetud — alustati organisatioo- nide killustamist. Esimesed hoobid sihti vanale organisatsioonile. Kutsuti üles sellest lahkuma, et astuda uude kõikvõivasse or- ganisatsiooni, millise juhtideks „tõsised“ töölisliikumise juhid. Need „tõsised“ töölis- juhid ei tunnistanud isegi põhimõtteid, mis üles seatud kommunistlikes Venes, — et töötav klass oleks organiseerunud ühisesse väe- rinda, — vaid jõudsid ette sellest — kuulutasid ühe osa töötavast klassist, nimelt neid, keda Eestis seadusega ametnikku- deks nimetatud, sest väerinnast eemal- datuks. Seda kõneleb selle uue ühingu põhikirja paragrahv 8.

Aastaid tagasi ellukutsutud raudtee- laste organisatsioon (keskühing) ei ole tänani vahet teinud töölise ning ametniku vahel ja võitleb selle eest, et kõik ühe- õiguslikud oleks. Uus, paljutootatud ühing näeb ette aga sikkusi ja lambaid ja fik- seerib seda ka — kõikide suuremaks imestu- seks — oma põhikirjas. Seesugune on meie „tõsiste“ töölisliikumise juhtide loogika. Kuna need „tõsised“ töölisliikumise juhid avalikkuse ees laimama on tõtanud praeguse keskühingu tegelasi, pole üleliigne peatuda siis ka nende isikute juures, et selgitada mis meestega meil üldse tegemist.

Uue raudteelaste ühingu (ametlik nime- tus Eesti raudteeteenijate ühingu keskjuha- tus) esimeheks on keegi M i h k e l s o n, kes samal ajal ka ühe praeguse keskühingusse kuuluva allorganisatsiooni juhatuse liige. Nii siis, mees töötab kahel pool: on „kodanlikes“ ühingus ning „tõsises“.

Edasi kuuleme kellegi L a n d m a n n i nime. Viimane olla sellepärast uude ühin- gusse üle läinud, et vana ühing teda tol korral, kui ta joomise pärast ühest teenis-

tuskohast teise ümber paigutati, kaitsma ei tõtanud. Siis Silk, tundmata nimi raudteelaskonnas – päevatöoline. Kandvam nimi on Hansen või Jansen.

See olevat ka Tallinna linnavolikogu liige või selle kandidaat. Vaimline juht ühingu on Grimpel, kes juba laiemas ringkonnas tuntud. Uuel ühingul olevat umbes 400 liiget, kuid kahtlema peab, kas raudteelaskonnas tõesti niipalju „anesi“ oli, kes endid petta lasksid mesimeelitustega, et oma veeringuid nenda meestele ohverdada. Kuud kolm on uus ühing juba tegutsenud ja mida on ta ära teinud? Esimine „suur samm“ oli ühingu juhatusel selleks, et omale raudteel priisõidupiletid nõutada (juhatusliikmetele), kuid see ei õnnestunud. Peadirektor ei tulnud vastu.

Koondugu raudteelased ühte organisatsiooni ja siis on nende ühingul autoriteet ja siis nendega arvestatakse. „Tõsised“ aga ei loobu ikkagi veel oma killustamispoliitikast,

vaid käivad nüüd ringi mõõda ministereerimisi, nõutades endi tunnustamist „valituse“ poolt, kes seni pole neile ka vastu tulnud.“ Ja nüüd on neile veel uus üllatus osaks saanud: ka Vene seltsimehed polla neile kutset saatnud novembri pidustustele minemiseks (sellele, kõikvõimsale ühingle!).

Kahilustatakse selles Grimpelit, et võib olla tuli see sellest, et Grimpel Venemaal olles kõneles ühtmoodi ja kodu tagasi tulles andis oma sõidust sootuks isesuguse informatsiooni. Nii on olnud selle kõikvõiva uue raudteelaste ühingu tegevus esimestel kuudel ja loodetavasti ei muutu see ka edaspidi. Arusaajad raudteelased peaks eeltööd informatsiooni peale tõsist tähelepanu pöörama ja hoidma, et sarnaste „tõsiste“ töölisjuhtide talva tagumisele organisatsioonidesse nüüd kord piir pandaks. Killustamispoliitika ei ole muud kui provokatsioon. — on.

Kantselei. . . .

(Üks unustatud koht.)

Hiljuti nõudis riigiarhiiv ringkirjaliselt teateid arhivaalide seisukorra üle asutustes. Nagu sellest ringkirjast näha, on riigiarhiivis maksev see kord, mis on kirjeldatud „Riigiasutuste asjaajamise juhtnõõrides“ ja soovitatud riigiasutustele tarvitusele võtmiseks.

Mind, kui tegelikku kantselei-töömeest, huvitavad järgmised küsimused:

1) Kas „juhtnõõride“ autor (või autorid) on tutvunenud enne oma teosele asumist ka mujal maailmas tarvitusel olevate süsteemidega, arvestanud nende paremuste ja puudustega ning kompileerinud neist siis Eesti nõuetele vastava juhistikogu, või on ta (nad) lihtsalt tõlkinud mõne hallitanud „rukovodstvo dlja deloproizvodstva“?

Missugune asjaajamise kord ja registraator on näiteks Rootsis ja Helveetsias või Ameerikas?

2) Kas Saksa postliministeeriumis tarvitusele võetud Devy detšimaalsüsteem on annud häid tagajärgi (kiire ja täpne paberi leidmine, kohalepanek, registraaturametnikkude arvu vähenemine, kulude kokkuhoid, selgus, lihtsus jne.)? Mis ajast saadik on seal laudajuhendite pidamine kui üleaarune ära jäänud ja kas sellel sammul olid head või halvad tagajärjed?

3) Kas ei oleks vajalik meil, kas või Eesti välisesituste kaudu, koguda andmeid mujal tarvitusel olevate registratuursüsteemide kohta nii riigi- kui ka era-asutustes? Kas ei pakuks huvi mujalpool tegutsevate eriliste ettevõtete (organiseerimisinstituudid j. m. sarn.) töö tulemused registraatori ajakohase uuendamise alal?

Või on meie registreerimise viis nõnda selge, lihtne, kerge käsitada; paberite hoiukord nii täpne, sirgjooneline ja ülevaatlik; tööjõu ja aja kokkuhoiu põhimõte sel määralt läbi viidud, et algul mainitud „juhtnõõride“ kord ei pruugi häbeneda oma kaasaegseid samaülesandelisi arenenumaid sisseseadeid? Vaevalt küll.

On aga meie „asjaajamise juhtnõõrid“ puudulikud ja ajast maha jäänud, siis oleks ülem aeg, vabariigi 10. aastapäevale lähenedes, vahest ka sellele mõtelda, et nende puuduste all kannatab terve riigi asjaajamine, kannatab riigi rahakott, kannatavad ametnikud kobamisi ja umbkaudu otsides, ning vihastavad ülemused pikast asja venimisest. Oleks viimane aeg selgusele jõuda, kas asjaajamises ja registreerimises peab jääma rahule sellega mis on, või on tarvis siin asi ajakõrgusele upitada, nõnda õelda euroopalikumaks muuta.

Kantseleirott.

Toimetuse märkus:

Ametnikke on meil küll vähendatud, aga asjaajamist, registratuuri ja arhiivikorda ei suudeta või ei taheta ajakohaselt lihtsustada. Reform ei nõua „Ameerika leidmist“, vaid ainult asjatundjate kaasabil väljavalikut paremate süsteemide hulgast, milledega tutvuneda ei peaks olema sugugi raskem. Võttes ajakohase asjaajamise korra küsimuse sõelumisele, oleks soovitatav eeskätt teada:

a) Mida arvavad asjast just need riigiametnikud, kellel on alati tegemist

registreerimise, otsimise ja kaustavalmistamise rätsepatööga?

b) Mida arvavad asutuste ülemused? Kas on nad alati saanud nõutud paberid, ütleme näiteks, 2–3 minutiga, või on sagedasti nende ootamiseks kannatusproovile pandud? Või ei huvitagi neid paberivirnade kord ning tuhnimine arhiivitolmus?

Üldse: kas uuendada või mitte? Ja mispärast? Kui uuendada, siis kuidas teha seda kõige otstarbekohasemalt?

Tartu uue „ametnikkude osakonna“ asutamine ei leia poolehoidu.

Suuremate – Tallinna ja Tartu – ühingu tegevuskohad.

Posti-, t.-t.-teenijate kütseühisuse Tallinna osakonna juhatus on seisukoha võtnud uue asja registreeritud Tartu „ametnikkude osakonna“ asutamise kohta. Läbirääkimistel juhatuses juhiti tähelepanu sellele, et uue Tartu osakonna tunnustamisega Keskjuhatus väärsammu on teinud. Ei ole toimitud kooskõlas kongressi otsustega, mis hukka mõistab uute osakondade asutamise seal, kus neid juba olemas. „Ametnikkude osakonna“ loomisega tüüritakse tagasi endise ebademokraatliku korra ja vaheseinte ülesehitamise poole ametnikkude ja alamteenijate vahel. Viimast asjaolu kriipsutas eriti alla alamteenijate esitaja. Vaatamata sellele, et uue osakonna liigeteks ainult ametnikud võivad astuda, olevat

Keskjuhatus kahjuks siiski uue osakonna soovitud nimetuse all tunnistanud. Vastu vaidlesid mõned osak. juhatusel liikmed, kes ühtlasi Keskjuhatusel liikmeteks osutusid, kaitses Keskjuhatusel otsust. Nende arvates olevat juba kongress uue osakonna tunnistanud, kui ta nende esitajatele kongressisaadikute õigused andis.

Lõpuks otsustas Tallinna osakonna juhatus seisukohale asuda, mis ei poolda uue osakonna asutamist, leides, et „ametnikkude osakonna“ loomine ühingu lahkheliseid välja kutsuda ja organisatsiooni killunemisele ja lagunemisele võib viia.

Umbes samasugusele seisukohale asus mõni aeg varem Tartu osakonna peakoosolek. —st.

Vana ja uue kutsetegelase süüdistuse puhul.

„Sides“ nr. 13 ilmunud artiklis „Vana kutsetegelase kirjutuse puhul“ kaitsub artikli autor – Vana ja uus kutsetegelane – seada üles minu kohta süüdistusi, mis tööga kooskõlas ei seisa ja sellepärast pean tarvilikuks eksiarvamiste ärahoidmiseks asja selgitamist „Side“ veergudel. Vastan süüdistustele kirjutises („Side“ nr. 13 – lhk. 15) toodud punktide järjekorras.

I. Selles esimeses süüdistusparagrahvis puudub kõige pealt selgus, missuguseid asju mõtleb siin artikli autor, milledesse endine keskjuhatus oleks seganud ja mis olla osutunud ikkagi nõrgema, s. o. kaitsetava kah-

juks. Mulle näib, et siin annab artikli autor, kes arvatavasti postiteenijate kütseühisuse praeguses keskjuhatuses, mõista, et endisel keskjuhatusel poleks tarvis olnud tegemist teha n. n. „pulliaada“ asjadega, pidades seega niisugusi nähtusi loomulikuks ja õigustatuks, kuid sellejuures puudub tal siiski julgus oma mõtet täpsemalt ja selgemalt väljendada.

Kuis aga see nõnda nimetatud „pulliaada“ esile tuli, selle kohta järgmist: Mõni aeg enne seda, kui ajakirjanduses hakkasid ilmuma kirjeldused „pulliaadast“, süüdistas posti-peavalitsuse inspektor Pull üht Tallinna

välispakkide postkontori ametnikku V-t pummeldamises, ning postivalitsus pani ametnik V-le ette, esildada ametist lahkumise palve. Ametnik V., tundes postivalitsuse nõudmist ülekohtusena, pööras organisatsiooni poole palvega anda temale kaitset. Et sel ajal teati teenijate keskel rääkida h-ra Pulli enda kohta väga veidraid ja uskumata asju, asus keskjuhatus andmete kogumisele nimetatud härra tegevuse valgustamiseks.

Selgus, et h-ra Pulli pummelungid, misuguseid revideerimiskäikudel toimetati, teenijaskonna peale palju halvemat mõju avaldasid ja rohkem peavalitsuse tähelepanu vajasid, kui ametniku V. omad, ja selle tõttu tuli endisel keskjuhatusel paluda ka h-ra Pulli ametist tagandamist. Ehkki see korda ei läinud, kuid ka ametnik V. jäeti rahule ja ta teenib veel praegu Tallinna välispakkide postkontoris.

Il süüdistuspunkti kohta teatan, et mina ja Imelik propageerisime omal ajal mõtet, et riigiteenijatel tuleks selle eest hoolitseda, et nende esitus riigikogus oleks. On ju igale selge, et kui riigiteenijad otsekohe parlamendis esitatud, on nende huvid ka paremini kaitstud. Selleks väike näide Lätist. Lätis on parlamendis postiitenijate poolt Vischna ja raudteelaste poolt Zeibolts, kes ka praegu vastavate organisatsioonide esimehed. Lätis riigiteenijaid ei liigitata, kuna meil seda aga tehtakse. Meile polnud see tähtis, kes sinna oleks läinud, kas Koff, Kallmann, või keegi muu.

III punkti kohta teatan, et keskjuhatus eelkoosolekuid pole peetud. Keskjuhatusesse keskel oli ka aseliikmeid, keda koosolekule kutstuti siis, kui mõni tegelik liige puudus. Nende aseliikmete seas oli muu seas ka hra Kallman. Liigete arvu tõusu Tallinna osakonnas ei saa panna peasjalikult osakonna energilise tegevuse arvele, vaid seda tuleb suuremal määral lugeda selle asutuse ülema teeneks, kes tegi temale alluvate teenijate vanemaile ülesandeks hoolitseda selle eest, et kõik asutuse teenijad, keda 250 ümber, oleks kutseühisuse liikmed.

Teadlikke tegelasi tol ajal kohtadele polnud võimalik saata, sest need olid palga kõrgendamise küsimuse lahendamise kallal ametis ja peale selle oli neil kõigil loomulikult ka otsekohesed ülesanded täita oma teenistuse alal.

III, punkt 1. Ametid jaotati esimestel juhatuskoosolekutel kõik ära nii, nagu seda põhikiri ja kord nõuab. Kui mõne

mehe soov palgaliseks asjaajajaks saada sel ajal rahuldumist ei leidnud, pole ma selles süüdi.

III, punkt 2 kohta. Kongressi protokollid ära kirjutatakse endise keskjuhatusese poolt üks eksemplar posti peavalitsusele ja teine ajakirja „Side“ toimetusele. „Sides“ on eelmiste aastate kongressi protokollid täielikult maha trükitud ja nagu ma tean, tegi sel ajal posti peavalitsuse ülem saadetavale protokollid ära kirjutada resolutsiooni, millega käskis vastavaid postivalitsuse osakondi kaalumisele võtta kongressi otsuste täideviimise võimalusi. Käesoleva aasta kongressi protokoll, vaatamata selle peale, et nüüd keskjuhatusel valitud asjaajaja, sama juhatusese esimehe näol, on praegu veel „Sides“ avaldamata.

III, punkt 3 kohta: asjaajaja palk, 3000 marka kuus, makseti mulle laekuri poolt välja suuremalt jaolt keskjuhatusese koosolekutel. Asjaajamises korratasi polnud ja juhatus oli minu tööga rahul.

III, p. 4. Oma otsuse põhjal palus keskjuhatus üheksale teenijale, kes mudavannidesse ravimisele olid määratud, toetist erikapitali summadest korteri üüri kulude katteks – igale 1500 marga suuruses. Et aga toetise andmine administratsiooni esituse, keda komisjonis ülekaalus, poolehoidu ei leidnud, lükati see keskjuhatusese palve erikapitali komitee poolt tagasi.

Juriidilise abi andmine oma liigetele on kutseühisuse tähtsam ülesanne, ja kui artikli autor niisugust abiandmist endisele keskjuhatusesele süüks paneb, siis on tal kutseühisuse ülesannetest arusaamine liiga nõrk. Ma küsiks autorilt: kuis oleks saanud enda süütust tõestada Tallinna peapostkontori kirjajandja Riso, keda kahtlustati allkirja võltsimises ja kes 8 kuud eelvangistust ära istus, kui temale poleks appi läinud organisatsioon, andes talle tuge kaitsja palkamiseks?

III, p. 5. Narvast N.-Jõesuhu sõitude eest läinud aasta oktoobri ja novembri kuudel makseti mulle kokku 3000 – kolmtuhat – marka. Sõidud olid kahe kuu jooksul sagedased, sest siis tehti ostetud majadele remonti, kuid sellest hoolimata arvestas mulle keskjuhatus ainult 6 päeva, makstes päevas 500 marka.

III, p. 6. Iseloomustab autorit ennast, kes enamus sooviga ei taha arvestada.

III, p. 7 kohta. Keskjuhatusese koosolekute aeg sai esimesel koosolekul peale kongressi, kus juhatusese ametid jaotati, kind-

kidele teenijatele. Tehki uuele keskjuhatusese ülesandeks selleks vastavaid samme astuda. Kahjuks pole aga kuulda, et keskjuhatus midagi oleks teinud selle otsuse elluviimiseks. Kõneldakse: peadirektor olevat väljamaale sõitnud, polla, kes küsimusi otsustab. Kuid miks ei võetud küsimus siis üles, kui hra peadirektor kohal oli? Oleks selgust tarvis, missugused välja-vaated on teenijail riidevarustuse saamiseks.

Välismaail.

Jugoslaavia valitsus on omale ülesandeks teinud töölisliikumise arengule mitmekesiseid takistusi tee peale veeretada, nimelt on ta kitsendanud sealse raudteelaste koalitsiooniõigusi. Sarnase survega ei soovinud aga Jugoslaavia raudteelaskond leppida ja küsimus võeti J. T. F-i poolt töökonverentsil Genfis kõne alla. Muuseas tegi J. T. F. kõikide maade töölisorganisatsioonidele Jugoslaavia valitsuse sammud ülaltähendatu kohta teatavaks, paludes organisatsioone Jugoslaavia valitsuse taguruse vastu protesti avaldada.

*

Norra meremeeste ja transporttöölise ühing teatas I. T. F-ile, et on tehtud katseid Oslo kaudu Saksama sadamatest kohalejõudnud sõjamoona edasi saata Hiinasse põhjarmee toetamiseks.

Tugedes sellele teatele palub I. T. F. organisatsioone kõiki sõjamoona edasitoimetamisi kontrollida ja kui võimalik siis ka takistusi teha selle transporditeerimiseks. „Sarnaselt toimima“, kirjutab I. T. F., „sunnib meid alaliselt ähvardav sõjahädaohu“.

Kiri toimetusele.

Ajakirja „Side“ toimetusele, Tallinna.

Auväärt ajakirjas „Side“ Nr. 11 pealkirja all „Posiivaliisus ei ole teadlik omis korraldusis“ ilmus sõnum, et postkontorite ülemate abiliste peale on pandud kohustused kirjataludest toodud kirju läbi vaadata, millist kohustust on neil raske täita.

Selgituseks palun lahkesti anda ruumi järgmisele öiendusele:

Postide vastuvõtmine on postkontori-ülema kohus ja ringkirjaga 12.III.1927 a. Nr. K/369 on kontori-ülemale kohustuseks tehtud läbi vaadata kirju, mis postivedajad teeäärsetest külapostkastidest välja võtnud ja lahtiselt postkontori toonud.

Väljaspool klassi ja I klassi postkontorites on mainitud kirjade läbivaatamine ülema abi ja Tallinnas osakonna juhataja peale pandud.

Kirjavastused.

—n—. „Barbaarsus meie postimäärustikus“ sel kujul kui Teie kirjutanud ei ilmu, olete tarvitanud veidi karme lauseid. Ei taha uskuda, et § 532 mõeldud juhuseid üldse peaks ette tulema, kuna vastutus nende eest kindlasti süüdlase ametniku peal lasub. Tsiiviilkorras võib asjastuhvitalu igal ajal kahjutasu nõuda, ka omad tööpäevad lasta välja maksta. Neid ei tasu, mõistagi, mitte positiivaliisus, vaid süüdlane ametnik.

A. S. Olge head! Arvame fasu alla.

M-es. Teiega täitsa päri. Kirjutage, avaldame täielikult. Küsimus on põhimõtteline.

Postiteenija unenägudeseletaja.

Kokku seatud 1919. a. kuni tänini proovitud kogemuste põhjal.

Ametnik: Kui „A“ järgu — ole ettevaatlik: su palgaredeli pulk nägiseb. Kui „B“ — rõõmusta: varsti on kahekümnes.

Ahi: Hoiä oma toa temperatuur ikka ilmastiku järele, s. o. suvel soe ja talvel külm. See on ju sinu oludes sul võimalik, ja nii püsid sa kaua noor ja värske.

Agentuuri juhataja: Saad varsti rongiõnnetusest kuulda. Mõnikord ka piimameieri kohta.

Agentuuri juhataja, kui aevastab. Mõni postkontor suletakse ehk viiakse raudteejaama üle

Arve: Su võrtspooldnikul on joodud. Sind kutsutakse ristisaks.

Aega viitma: kui lõbusalt siis peatset agentuuride revideerimist.

Asjaajamise lihisustamist: Hoiä en-

nast kuulujuttude eest. Mõnikord ka teenistusest vallandamist.

Alamat astet palgaredelil näha: Su silmanägemine paraneb.

Ani: (kui kuu esimene veerand) Head söõgiisu. Muul ajal endist 3-a järgu ametnikku.

Alluda ehk olla alluv: Osakonna ehk ekspeditsiooni juhatajale suitsu pakkumist.

Abonent: Su asjad ei ole kõik korras.

Allkiri, kui selge: Saad kontrollteate.

Artemi nime hüüdma: Sõidad varsti Tallinna ja saad seal ühe läbi ja läbi galant poisiga tuttavaks.

„Aa“ karjuma: Saad kõrgenduse. Rõõmusta. (Ruumi puudusel järgneb.)

Vastutav toimetaja A. MICHELSON.

Väljaandja: EESTI RAUDTEELASTE KESKÜHING.

A. Devis'e ja J. Magnus'e irükikoda, Tallinnas.